

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСНОХ УКРАЛЬОВИНИ СХС

Рок IV.

Нови Сад, пяток 2. септембар 1927.

Ч. 34 (141)

ВИРА, ТЕМЕЛЬ РУСКЕЙ ОРГАНИЗАЦІЇ

Прави Русин — не може буць, хто не грекокатолік.

Кед ми то видзиме, за цю нам шведоча не лем нашо панотцове, як би то ше могол дахто усудзиц повесць, але вики и вики у прешлосци. Вони нам шведоча, же наша вира стайомна, непоколебима, необорима, создана на каменю, котри побидоносно патри на нещесни конецъ своих неприятельох — та чи годни зме лем прејсц коло такей єднай институциї, котрой зме члени, як — до церкви?! Па чи би не бул нерозумни муляр, котри ма збудовац вични храм, кед би за будовню не вжал мрамор але на слунку печену вальку?! Не були би и ми тому подобни, кед би зме у даяким нещесцу вжали за темель своей роботи не першай класи мрамор, котри нам дава наша церква у своих совершенствовох, у своих залогах вичносци, але даяку подлу вальку, до ю видумал людски мозок?!

Здогадайме ше лем, яки судьби провадзели вшеліяки дружтва. Не треба нам исц далёко до прешлосци. Подумайме лем на предвоечни держави. Яки то були силни и моцни дружтва, а якого були вику єдна кратшого, друга длугшого. Каждей пришол конецъ зоз запуштованью християнскаго живота; каждей пришол конецъ пре непоштоване ей членох и водьох. А тото не поштоване вишло од там, же ше запушкова вира, же ше не робело по вири и увереню. Дотля лем обставала, кажда держава и кажде дружтво, док ше тримало свойого моцного темеля, на котрим шицко почивало, а кед ше од нього одступело, такой бул и конецъ запечатован...

Не будзем ту тераз на подробно приповедац. Приклади ест за то одвише ясни, а у недалекой су прешлосци.

Так то у других народносцох н. пр. у Немцох, Французох, Енглезох и др. Шицки мудри державніківе, котри сцели праве напредоване у держави розвиць, брали за своє основни принципи вирски принципи. И нешкя ше у Ирскай дичи парламент с тим, же кажде своє засидане почина зоз молитву. А хто би ше усудзел доказовац, же Ирска не найшоренша и найсвидомнейша держава, а Ирци же не найданши синове не лем своей церкви, але и держави?!

Не шмеме ані ми мала гарсточка Русинох у СХС одбиц од себе виру, але, кед сцеме праве добро держави и своей нації, мушиме свой живот у организациі цалком ушориц по принципах нашей грекокатоліцкай вири, котра нам у таким морю очувала нашу народносць и ми не лем же зме не скапали и назадовали, гоч би нас сцел дахто мрачняками назвац, бо нам до тераз више еще панотцове предок водзели, але ше, правда сціха, бо нас мало ест, дзвигаме и здоганяме других.

Але не лем, же принципи нашей вири найздравши и наймоцнейши, до на їхмож дзвигац организациі и дружтва, але вони еще и з нашу народносцу так узко повязани, же не може оддзеліц Русина од його вири. Зато ми млади Русини, котри ше тераз организуеме не шмеме одруциц свойю вишу як найздравши принципи, на котрих можу дружтва обставац, а не шмеме ю занедзбац, ані прето, же сцеме буц прави

Русини, бо права рускосц по нашим понятию нужно шлідує грекокат. вира и чува ю, же би не стравела свою народносць.

Попри вири муши нам буц початна точка нашего дійствования наша руска народносць. Бо як-то ма кажде ростение свою фарбу, так ма у людским роду кажди человек свою народносць, по котрой ше разликує од другого, котри припада другой народносці. Прето ми мушиме вжац ёден темель нашей организациі и мушиме тому темелю дац єдну фарбу.

А дзе-же найдземе моцнейши темель нашей организациі, як у принципах вири?! Хтори би нам темель бул твардейши и тирвацейши од вири, котра уж два тисячи роки превиживе шицких своих неприятельох?! Хтори принципи вредза так за шицки часи, як то вредза вирски?! А гоч ше у самим членству вирской организациі и сами члени вельораз трудзели и мучели, же би у-

нічтожели принципи вири, глави свойо на тих принципах понічтожели, а сами принципи тим у яснейшим шветле зашицели! Исти тоти принципи, що су поставени пред двома тисячроками и нешкя су єднак современи, незастарени, и до нешкя су источніком, котри не пресиха, ані не пресохне, док постой вичносц!

Та чи да прейдземе тераз, кед зме започали основац свою организацию коло вири и народносци, а да их не вежнеме за темель своєї организациї, своєї роботи Русинох?!

Ми Русини за Русинох робиц сцеме, свою рускосц дакле чувац маме, а вири, котра у узким звязу зоз Русином, ше тримац мушиме, бо да не вона, нашей рускай бешеди би уж давно не було!

Необорими будзе наш Русин, як ѿ його вири; необорима будзе и наша организация, кед будзе на темелю вири и народносци.

М. Буила.

У НАШИМ ОТЕЧЕСТВУ

Політическе положеніе

Ро шицких крайох отрумую свою політ. збори шицки партії. Особено ше обачуе велька борба пашичевцох проци нешкайшай влади, бо су у опасносци, да не буду вибрati. Поносую ше на терор В. Вукичевича а заш немаю шмелосци, да го виключа зос радикальнай партії, гоч у главним одбору пашицевци маю векшину. И главни Одбор наисце тримал засидане и радзел ше яке становище завежне гу влади. Медзитим влади не стало до того цо одредзі главни одбор, бо по виберанкох и так шицки радикали буду при тим хто будзе мац власц.

В недзелю отримали збори Др. Корошец у Лютомеру, Маринкович у Нишу, Трифкович у Банялукі, Радонич у Суботици, Яніч у Срімє, Прибичевич у Пожеги и т. д.

Валалски виберанки у Войводини

По вистох маю ше окончиц валалски виберанки у Войводини у мешацу новембру. Наредзене о тим обяви ше тих дньох у Службених новинох.

Шицки му виновати

У Суботици заштрелел ше якиш Марко Терзин, званичнік, котри и шверцовал юйдо зос

Виходзя раз у тижню.

Цена на цали рок 100 Динари.

На 1/2 рока 50 Динари.

За Америку 4 долари на рок

Рукописи и други писма треба послац на адресу:
"РУСКИ НОВИНІ" НОВИ САД
Бојовићева улица број 2.

Претплату на РУСКЕ-НАРОДНЕ ПРОСВІТИТЕ ДРУЖТВО, РУСКИ КРСТУР (Бачка).

Маярской и зожабел велью безобразни писма, на каждого нашего политичара. Так вон пише министром Вукчевичу, Маринковичу, Суботичу и так шором, а у каждого гвари, же вони виновати Його иешеси.

Непогоди у Херцеговини

По велькай горучави пришла хладнота. У Херцеговини спущел ше ляд и велька буря зробела чходи. При Мостару звалела два хижки и єдно дзвено рапето.

Влапени шверцер сахарину

Полиція у Београду влапела єдного агента інемецької фірми, котри шверцовал сахарин за нашу державу, Греческу и Турску. Сахарин, доньшли по крадзми до Старої Пазови маєрски кондуктере, а веъ од таль го розношили агенти по цалей жеми. Сахарин бул у фарби а вредносці Його виношу 40. тисячні дин. Кара, котру шверцер муні плациц будзе 4. мільони дин.

Вистава у Загребу

В недзелю отворена индустрійска и газдовска вистава у Загребу. Особено прицагую патрітельюх нови місці и газдовські машини. Вистава будзе отворена до 5. січтембра.

Спаднул зос крилатици

На пондзелок робели проби крилатичаре при Земуну и спущовали ше на падобранох зос 800 метреи високосці. Трофе крилатичаре ишо спущели

шорово, бо ше им падобрані отворели шорово, але наредники, Домінічови не отворел ше падобран и вон спаднул зос 800 метреох па жем и на місту остал мертвий.

Жвирство Радичев-цох

У валале Чучерє при Загребу двоме політически прихильници Радича забили своєго сушеда Талана, котри бул пучкай партіи. Вони му звязали ноги коло шії и так го котуляли док чловек у страшних мухох не умар. Одвичательносць за то юши большевик Радич, котри видал розказ своїм людзом, да медзи собу не церяя ніякого, хто припада другей даякей партії крем радичевей.

Добре наредзене министра саобра-чаю

Міністер саобрачаю генерал Мілосављевіч видал наредзен, же железнічкі званичніци іншому участвовац у політических агітаціях, але ше маю старац о тим, да ішо железніци цо точнейше иду.

Преслава ювілея св. Франціска

Тих дньох у Сараеву преславени ювілій велького преподобителя чловечого дружтва св. Франціска, котри осівав Францівські ред, чий члені бара велью доброго зробили за віру и народ. У тей слави участвовало коло 40.000 людзох и заступніци шицких просвітніх організаціях.

св. Кирила и Методія, вони прийшли до Велеграду зос Цариграду у 9 столітю баш у тим часу, кед наемник Фотій започал отарговац Церкву на Востоку од Римского Престола. Фотій умар, але куколь, котри вон пошал на Востоку, принес свою плоды. Цо Фотій започал у 9 столітю, то Керуларій, патріарх Цариградскій, докончел у 11. столітю. Вон одорвал Церкву на Востоку од Римского Престола. Престала єдносць у Церкви Христовей, за котру ше Ісус Христос пред свою шмерцу так сердечне модлел: „Отче святи, захрани їх, да шицки буду єдно, як цо и ми єдно...“

Римски Архієресь не престали приволовац отдаленых христіянкох на Востоку од Петрового Престола, пай ше враца назад и найжю у єдносци, так як жили у єдносци зос Римом іх дідове и прадідове од початку Церкви до єденастого століття. Сам Господь Ісус Христос жада, да шицки христіяні буде здинені. Тото жадане Христа Господа старали ше виполніц особено іельки Архієресь Римски; котри жили у 1. и 20 столітю. На тото намірене зишол ше и п'ятій конгрес у Велеграду и траял 4 дні - од 20-24. юла

Позберали ше на тот конгрес 18 влядикове и коло 500 священікове и богослові а і світски учени людзі зос шицких странох швета. Було тут людзох ів лем в наших странох, але и зос Америки, Африки, Італії, Францускай, Англії, Шланії и т. д. и т. д. През 4 дні од 4-9 годзіні рано служили ше Служби Божо у церквое. Од 9-12 и од 3-6 тримали ше засиданя на латинским языку о тих правдох св. вири, котри давеля нас од ісусоединеніх. — Каждого дня о 6 годзині зберали зме ше у велькай Церкви и там зме ше модліли Ісусу Христу у Найсвятішій Евхаристії, да чим скорей поврacci на обятія святей Церкви шицких отдаленых христіянкох, котри уж тельо столітня жю поза Церкву Христову.

З наших владикох бул на тим

конгресу митрополит Шептицький, котри бул вибрани за председателя, потым владика з Нев'яміжля Копиловски зос своим побочником Лакотом и наша владика. — З нашай держави там буди надбискупове зос Загребу и Београду.

Дня 25. вінедзелю рано за-кончел ше Конгрес. — По за-коночченю Конгреса отримовала ше найперше Процесія з найсвятішими Тайнами, а потім Академія Католіцких Організацій. У Чехо-Словакії пре-красно ше роавиваю „Орли“. Вони и ту пришли привитац Конгресистох зос шицких странох швета. Владиківе ім отвітовали у шицких Славяніских язикох.

И ту зме себе у шер: жадали, да ше и нашо млади легіне а и дзивки чим скорей организую и да буду „Орли“.

Пошвецоване Велеграду

Дня 21. юла служел Метрополит Шептицький зос Пряшовським и Ужгородским владиком торжествену архієрейску Службу Божу. На хору прекрасне шпивала гармонія зос Ужгороду. При тей Служби Божей пріял чин діякона у Риму окончений богослов з Пряшовської епархіи, др. Грицишак. То перши богослов з Пряшовської епархіи, котри окончел у Риму. До Риму го послали наша владика, кед управлял и зос Пряшовську епархію.

Того истого богослова пошвецел наша владика за священника дна 25. юла. То бізовно перши наш священік, котри ишмерці св. Методія пріял Тайну священства на Велеграду.

Але чайце ище за єдно дру-ге пошвецене.

Дня 23. юла подзелел наша владика чин поддіякона богослову нашої епархії Яким Сегедію. Вон звершава свой богословски наукі у Інсбруку. По скончених езаментах пришол и вон до Велеграду, да тим ювілейним року примітам чин поддіякона, и да ві модлі од Христа Господа г отвітованию св. Кирила и М

брал пред себе, випитовал катакиз и учел модліц.

Памета добре як му мац наказовала, же муши буц добри, бо кед не будзе та го Бог покаре.... Шицко то добре шицко то лем на добру драгу водзи. Але ве-цка, кед уж пришол до школ-кох, кед охабел родичох и пришол до далекей цудзини цо було ве-цка? Ту по-чинна гевто главне. Ту причиня. Пришол ту и було му добре. Але єдного дня пришол гу нім нови професор.. Перши дні було шицко у своім шоре. Але єдного дня под годзину у бешеди запитал ше вон єдного ученика:

„Ша чи ти верши, же ест пекло?“

Хлапец ше таргнул, бо до тераз не чул, же би ше

го дахто таке дацо пита але ипак одгварел не с'турно:

„Верим“.

„Га-га-га... верши, б зовно вериш? А дзе же то могло буц тово „пекло“

„А... а... а... цо знам; збунел ше хлапец

У тим годзинна зверше професор вишол а Я почал зос пайташми р гваряц.

„Но чули сце профес-цо гварел. Я вам уж да приповедал, же цо до так дачого и верице, ша то лем паноцово прилове да зашала народ.“ Му-вал єден.

Ша ти вол шалени-би дакому приповедал піше, да прилапиш кні и да віправиш, ского

ФЕЛЬТОН

М. Ковач:

Дзе пекло?....

Радуй ше млади чловече за младосци своїй, и най це вешел шерцо твойо док ше млади, и иза кадзи це шерцо вёдзи и кадзи ци очи патра; але знай же це за шицко тово Бог ви-ведзе на суд.

(Кн. проп.)

За досці дугим столом шедзи шлоляр Янко П... Главу штурел медзи длані и дас пол годзини так шедзи и цошка предумуе. Хижка у хторей ше находзи досці є велька и полна зос посцелями, на хторих слатко шия його пайташе. Вонка уж давно швици

* * *

Памета ище барз добре док бул дома як го оцец

тбдя за себе и за свой руски народ вельки ласки за шицки нашо потреби.

(далей будзе)

ШИРОМ ШВЕТА

9 рочни юнак

Недавно стал ше вельки огень у главним месце Белгії, котре ше вола Брисел. Ёден 9 рочни хлапец почул, же у хижі, що горела, остало мале дзецко у коліски. Хлапец скочел до огню и за кратки час винес зос коліски мале дзецко, закручене до заглавка. Сам ше барз попек, а дзецко остало живе и здораве. Тераз тот хлапец лежи у шпитаю и церезліво зноши своєю рані. Сам министар президент пришол до шпиталю нащивиц того мало-го юнака, а з министром пришли и велі други владини урядиці. Понеже хлапец син убогих родичох, превжала шицки трошки за його лічене держава. (Пр.).

Тарговина з вайцами

У мешацу априлу вивезли позаграніцу Польській зос са-мей восточній Галичини 500 вагони вайца. У кождим вагону було по 70 лади вайцох. Шицького ведно було 35.000 ладох з вайцами. За кожду ладу пла-ценю за граніцу по 19—20 долари. За шицки тоді лади з вайцами заплачено віч меней як 700.000 долари, що по на-шим виноши 39,200.000 динари. Чисти походок од тих вайцох виношел 25, по сто, то єст 9,00.000 динари. А до чієї ки-шицки спадли тоді дзевец мільони? Спадли вони до жидов-ских кишенкох. Кельо жидов-ски дзечи буду виховані лем з доходком за предани вайца єдного меншана? — А чом то так ідзе? Прето так ідзе, бо жидзи даваю шицки своєю дзечи до школох и прето, же су учени, знаю хасен побрац з кождой стварц, дзе наш чловек

бо стойш, як да нам „при-поведаш“.

Одповедол му други.

„Але я би ипак любел знац, дзе бі могло буц то-то пекло“. Озвал ше и Янко.

Од того часу уцагла ше сумня до його души. Га, ту зме. Ту початок.

Од того часу оставал вон велько вечари задумани. Га кед нєт пекла нєт ані неба; а кед бі не булані неба ані пекла, тэди бі не було, ані — Бога, так предумовал Янко.

Спочатку лем двоел, але вецика віше баржей спадал до тей цми. Нє питал ше своїм старшим, нє робел тогто цо найглавнейше — нє модлел ше. Вон судзел по своїй главі. Як бул у заведенію, ходзел до церкви, але лем зато, же мушел.

ЧИТАЙЦЕ

„РУСКИ НОВИНИ“

удружине. У самим главним варошу Атіні уписали ше ко-ло 20.000 гласачох комунистах.

Страх од Немцах

Французы поцагли своё воіско зос окупираних крайох на рики Райни. Француски нови-ни дзвигли прето вельку лярму и влада ше озбильно злекнула та почала при цалей граніці ту Немецкей будовац воеин утвр-жденія.

Згорел румунськи театр

Найвекши румунски театр у Букурешту тих дньох до темлю згорел. Чкода ше рахув на 50 міліони лей.

Зос крилатицу коло швета

У америцкім варошу Детро-йт надумал познати крилатицар, Брок же вон зос крилатицу обидзе цалу кулю жемі. Вон започал леци зос Ньюорку, до Лондону, Штитгарту, Београд, Индія, Китай, Токіо, Сан Фран-циско и веци заш назад до Ньюорку. Його лецине будзе перше обіходзене з крилатицу около швета.

Православна руска церква и большевици

Православна церква у Русії роспадла ше на веций часті. Зос большевиками тримала так волана „Жива Церква“, а про-тив большевикох виступели Тихоновці т. І. прихильники покойного патріархі Тихона. Воні ше и указовали як єдини бранителі православ-вія Медзитим тих дньох до-

годзело ше цошкаль, що за-чудовало цалі швет. Глава православных Тихоновцох Митрополит Сергій виявел, же вон признава комунистичну вла-ду як закониту и поволує шиц-ких Русіянох у Русії и индзей, да и вони то исто зробя, и хто не припозна нешкайшу боль-шевицку владу як закониту, будзе виключени зос Церкви. Послані подібали крем Сергія ище и 5 архіепископи и 1 епіскоп. И так ше указило, же православна Церква не доро-сла до борби, же то не тата церква за котру гварел Христ; же ю двери пекла не надвла-даю. Тата церква лем у Риме.

Конгрес народних меньшинох

Прешлого тижна окончел ше у Женеві конгрес народних меньшинох цалого швета. Пред-сидентль конгресу бул югосла-вянський посланик у таліавским парламенту Др. Вілфанд. Руко-українски народ заступовали двоме делегати: Черковский и Левицький.

Помоц на старосці

Влада у Канади принесла за-кон, по котрим шицки особи цо навершали 70 роки життя, а нє маю ніякого добра до-ставаю державну помоч 240 долари рочне.

Англія ше готова на войну

Америцки новини доношую, же англійски генерални штаб ма уж готови планы за войну зос Русію. По тим планам воя-на ше започнє зсс Индії. Там уж ма прийсці англійски военни міністер.

Зос наших валалох

Дюрдьов

У 50 року свого жи-вота умар у нашим валале чесни брат Еміл Губаш мл., колесар. Покойни ше одликовал барз красним поведенем, благей нарави и добрих обычайох. Бул опице почитовани у ца-лим валале як од Русна-цох так и од Сербох. О-хабел за собу числену фамелию. Поховали зме го на сам празник Преобра-жения при велькай участі народу. Вичная памят!

На знане!

Соопицюме нашим п. п. у-правительством школох, же Министерія Просвіти одобрела нашу Читанку. Одлука глаши:

Міністерство Просвіти Кра-льевине Срба Хрвата и Слове-нача, Одељење за Основну На-ставу. О. Н. Бр. 45090. од 5. VIII. 1927. год. у Београду.

Руском Народном Просвітненом Друштву

Руски Крстур
Бачка

Господин Министар Просві-те, одлуком својом од 6. VIII. 1927. год. О. Н. Бр. 45090, на основу мишљења Главног Про-светног Савета, донетог на 1553 редовном састанку од 8. VIII. 1927. год. С. Бр. 403, од-лучио је, да се до коначне ре-висије уџбеника, могу употребе-

(далей будзе)

бълават читанке за III. и IV. разред русинских основных школа од госп. А. Поливке учит. у Руском Крстуру, које су одлучком О. Н. Бр. 695:8. III. од 14. VII. 1926. године биле одобрено само до 1927. године.

Предња Вам се одлука до-

ставља ради знања и управљања.

По наредби Начелника Одељења за Основ. Наставу и Народно Просвећивање.

Референт

М. Симоновић

Шестри Служебници

У нашој Епархиј шестри служебници до тераз су лем у Куцури: Од того року мају буц шестри и у Руским Керестуре.

Шестри Служебници су барз потребни у валале. Ђеди примир нај то потврдзи. Одец, маја муша исц на пољо до роботи, а мају двойо-тройо маји дзеци. На кого их охабя? Кед вежњу зос собу на пољо, брига, кед охабя дома, ище векша брига, бо кельо раз уж ше трафело, же пре таки малки дзеци, која остали дома без допатрунку, пошло цале обисце з димом. А кед су шестри у валале, а ти својо дзеци гу шестром одведли, чи одиесли и нї бриге цали дзенъ, а у шестрох сигурно дзецов лепше як при оцови мацери.

Шестри науча дзецах вельо доброго. Родитељ — земледилци и не мају кеди а и не знаю так научиц дзеци, як шестри. У валалох, дзе су длugo шестри, дзеци добри, слухаю својих родитељах, поштују старших, до Цркви ходза, шорово ше справую. Младеж до карчми не ходзи на забави, алб зато ходзи в нѣдзелию, швето до Церкви на Службу, вец на катакиз. Легине, дзивчата, хтори, як дзеци були при шестрох, найлѣпше свој младенически и дѣвически стан провадза, а вец у стану супружеским су примирни, добри, на приклад шицким.

Вельо людзе ше питаю, нач шестри. Чом ше не питаце, нач

16 карчми у валале. 16 карчми то страхота, ту ше троша през рок езри, сотки езрох, ту ше упрепасцю газдэвства, ту фамелій сходза до велького худобства пре пияньства чловека оца, мужа. У карчмох не лем же ше роби грих неумереносци — пияньства, але и други грихи, вшеліяки звади, гнів, ненависц, вимста.

Гоч у карчмох тельо злого ше дїе, ишто не пове, нач има карчми, карчмох нам не треба, але кед увидза шестри у валале, хтори приходза на помоц родитељом, на помоц дзецим, да помогну, да тоти ненависци дзеци, која самовольно бегаю по драже у праху, у блату, у гаду, да их позбераю, да их умию, да им даю красну забаву, да их науча шицкиме цо красне, питаю ше, па нач вони ту приходза, цо буду робиц, з чого буду жиц. По других крайох, по других валалох, шестром вимуровали доми, — при дому каплічку, зос добровольних приносах, зос дарох — милостині. То знак, же знаю вредносц шестрох, же знаю, же шестри на велькі хасен валалу.

Ми ше навдаваме, же так будзе у других валалох за тераз у Керестуре, же кед приду шицки штири шестри, же зос свою побожносцу, пильносцу, зос любовию гу людзом, зос помоцу людзом у вихованю дзецах, зос свою смиреносцу указжу людзом, же су добри, вредни, а вец народ их заволі, полюби, К.

Шветочни отпочивок

Недз. 11 по Сош.

МАТӨ. ГЛ. 19. ЗАЧ. 89.

Во время оно, юноша нѣкій приступи ко Іисусу, кланяся ему, и глаголя: учителю, благий, что благо соторю, да имамъ животъ вѣчный. Онъ же рече ему: что мя глаголеши блага, никтоже благъ, токмо единъ Бог, аще ли хощеши внити въ животъ, соплюди заповѣди. Глагола ему: кыя, Іисусъ же рече: ёже не убієши, не прелюбы соториши, не украдеши, не лжесвидѣтельствуєши, чи отца и матерь и возлюбиши искренняго твоего яко самъ себе. Глаголя ему юноша: вся сія сохранихъ отъ юности моєя: что есьмъ ёще не докончаль; Рече ему Іисусъ: аще хощеши

совершень быти, иди, про даждь имѣніе твоє, и даждь нищим; и имѣти имаши сокровище на небеси: и гряди въ слѣдъ мене Слы шавъ же юноша слово, отиде скорбя, бѣ бо имѣя стяжанія многа. Іисусъ же рече ученикомъ своимъ: аминь глаголю вамъ, яко неудобъ богатый внидѣть въ царствіе небесное. Паки же глаголю вамъ: удобѣе есть велбуду сквозъ иглины уши пройти, неже богату въ царствіе божіе винти. Слышивше же ученици его, дивляхуся сѣло, глаголюще: кто убо можетъ спасенъ быти. Возэрѣвъ же Іисусъ рече имъ: у человѣкъ сіе невозможно есть, у Бога же вся возможна.

Чи наисце постої тот живот

вични, цо го юноша питал од Іисуса, и цо го гледаю за ним безчислени миліони души, мѣдзи котрима ше и ми находзиме модляци: „Чаю воскресения мертвих и жизни будущаго вика. Аминь? Ёст, воистину, живот вични, так як је Бог на небе, як гвижи на небе, як людох на жеми. Кед би живота вичнога не було, — не булоби, анѣ Бога, а нї ми не могли бы жиц на тим швеце, бо на другим живоце темелі ше терашні живот.

Же нас чека плаца на другим швеце, то нам доказуе:

I. Нашо шерцо. Закоренета є жажда у шерцу каждого чловека, же сце буц іцепліве, задовольне, блажене. На тим швеце не може засици туту жажду ишто: Шицки сладосци того швета охабяю у нас празнату. Не мирне є шерцо нашо до остатней годзини нашога живота. Кеди даждем ше ма виполніц жадане наших шерцох, кед ше ту не може? То може буц лем на другим швеце, дзе Г. Бог да каждому по Його заслуги. Други швет даклем муши буц, бо то захтева Божа святосц, доброта и праведносц,

II. Нашо шерцо ма жажду и за правду. Кажди сце знац правду на тим швеце, да ше зна чого трамац и як жиц. Па видзиме, же чловек так мало може спознац на тим швеце, и више ше лем верци и круци у вшеліяких заблудох и пред очами му якош не ясне, но цемне. Чи годзен дараз дойсц и спознац правду? За певно, же треба да до ней дойдзе, кед му Бог дал туту жажду. А то будзе на другим швеце.

III. Ишче баржай як шесце и правду жада нашо шерцо справедлівосц. А видзиме, же на тим швецем, мало ей ест.

На каждым кроја чека нас спревоцка. Чи ше раз даждем дочекаю людзя, да увидза, же ше кождому уйдзе по справедлівосци. Плаца и кара посцигне кождого аж на другим швеце.

IV. Же так будзе, то ошвездоченіе целаго рода чловеческого.

Нет такого дзивого народу, котри би не знал за други живот, дзе чловека чека, або вична радосц, або вична кара: Нови Єрусалим, або ад!

V. Найблизовнейши доказ за опстойносц другого швета єст Слово Боже. Стари и Нови заслуги полни науки, же нас чека живот вични.

Іисус на крижу умераючи обецує разбойнику рай: „Днес будеш самом во раю“.

Стайме ше даждем и ми, да себе приобриме живот вични и то блажени. Іисус Христос бул на другим швеце и зишол гу нам и, повед нам, як там. Мария М. Б. указала ше нам безчислено раз и поволала нас на тот красни живот. Соблюдид даждем божи закон и приобриш себе живот вични.

М. Мудри.

Нашо претплатніци

На 1927. рок уплацели предплату слідующи п. п.

Йоан Штефанко млади Коцур 100 дин. Янко Кочиш Коцур 100 дин. Янко Кишюгас Коцур 100 дин. Йовген Дудаш Дюрдьюв 100 дин. и 50 дин. дар. Бартол Дідко фризер Шид 100 дин. Янко Надъ, Клеваланд 220 дин., Йоан Чизмар, Клевеланд 224 дин. Богумил Контра Ст. Вербас 50 дин. Симунович Денчи Петровци 50 дин. Мафтей Винай судия Р. Керестур 100 дин. Михаил Бурчак Петровци 100 дин..

Тарговина

Жито	295.— д.
Кукурица	205.— "
Хмель	10—11.000 "
Мука нулерова	435.— "
" хлебова	400.— "
Млеко литра	3—4.— "
Качки	35—60.— "
Гуски клюкани кг.	65—90.— "
Говедзина	16—20.— "
Швінське месо	20—22.— "
Целечина	28—30.— "
Сланіна сушена	22—25.— "

Оглашайце до

„Руских Новинох“

Предавам

дзешац ютра ораче жеми, найлѣпша у Міклушевским хотаре Шицко без конкуренций и зос шицкима правам Пенежи не треба дораз.

ДЮРА БЕСЕРМИН

МИКЛУШЕВЦІ

2—3